

ת"פ 22795/08/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד ר.ב.י.א.

בית משפט השלום בבאר שבע

ל' תשרי תשע"ט
09 אוקטובר 2018

ת"פ 22795-08-17 מדינת ישראל נ' א'
תיק חיצוני: 347587/2017

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ מתמחה ברקת כהן
ר.ב.י.א. ע"י ב"כ עו"ד שמעון תורג'מן

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עבירות כדלקמן:

· פציעה, בניגוד לסעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;

· הדחה בחקירה, בניגוד לסעיף 245(א) לאותו חוק;

· איומים, בניגוד לסעיף 192 לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן ת/1, בהן הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון, בתאריך 02/08/17, סמוך לשעה 08:00, בביתו בעיר באזור הנגב, עת התפלל הנאשם במטבח, החל ויכוח בין שני ילדיו הקטינים. בתגובה, אחז הנאשם בחפץ חד, אשר היה מונח על השולחן במטבח, וזרק אותו לעבר בנו הקטין, יליד 2010.

החפץ החד פגע בגבו של הבן וגרם לו חתך שטחי מדמם בן 0.5 ס"מ. כאשר ראה הנאשם, כי בנו מדמם, לקח אותו למרפאה, שם חוטא הפצע, הודבק ונחבש. בטרם פינה הנאשם את הבן הקטין הנפגע למרפאה, הורה לקטין וכן לאשתו ולבתו, כי במידה שייחקרו אודות האירוע, יאמרו שהבן הקטין נפצע בשוגג כאשר הנאשם חתך עופות במטבח והוא עמד לידו.

בהתאם, מסרו רעיית הנאשם, בחקירתה במשטרה, וכן הבן הקטין, בחקירתו אצל חוקרת הילדים, דיווח שקרי אודות

האופן בו אירעה הפציעה.

בנוסף, בעת חקירתו במשטרה, בתאריך 09/08/17, איים הנאשם, בפני אחד החוקרים, כי יפגע בחוקר אחר בתחנה, כך שלאחר שחרורו יילך אל השומר בתלמוד תורה בעיר מגוריו, יחטוף לו את הנשק, יבוא לתחנת המשטרה ויירה בראשו של החוקר. בהמשך לאותו איום, ביקש הנאשם, כי לא ישוחרר ממעצרו.

תחילה, כפר הנאשם באשמה, אך במועד שנקבע לשמיעת הראיות, הודיעו הצדדים, כי נקשר ביניהם הסדר, במסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו, כתב האישום תוקן (בתחילה, יוחסה לנאשם עבירה חמורה יותר, של פציעה בנסיבות מחמירות, וסעיף האישום תוקן לפציעה. במקביל, נערך תיקון מסוים גם בעובדות כתב האישום). ההסדר לא כלל הסכמות עונשיות.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לעניין העונש.

ההגנה נמנעה מלעתור להפנות הנאשם להערכת שירות המבחן למבוגרים, וחלף כך הודיעה, כי פנה, באופן פרטי, להליך טיפולי בעניין שליטה בכעסים. במהלך הדיון שנקבע לשמיעת פרשת העונש, ביקש הסניגור להגיש מסמך בנוגע לאותו טיפול, אך לא מצא את המסמך באמתחתו ובהסכמת הצדדים, הוצג, באמצעות מכשיר טלפון חכם, עותק המסמך לבית המשפט, תוך שתוכן המסמך שהוצג תועד בפרוטוקול (ע' 16). על פי העולה מהמסמך, החל הנאשם להשתתף בהליך טיפולי ועד למועד עריכת המסמך (15/07/18), השתתף בשלושה מפגשים. המסמך לא הכיל מידע כלשהו אודות טיבו של ההליך הטיפולי או התקדמות הנאשם בהליך.

עוד השמיעה ההגנה, לעניין העונש, את רעיי הנאשם, אשר בחרה להעיד מטעם ההגנה.

בחקירתה הראשית מסרה, כי האירוע היה בגדר מקרה חד פעמי; כי בדרך כלל, הנאשם אינו מתנהל באופן שכזה; כי כעת הוא בטיפול והוא "בסדר".

משהובאה העדה מטעם ההגנה, עתרה התביעה לחקור אותה בחקירה נגדית ובית המשפט התיר זאת.

לשאלה האם נוהג הנאשם להתפרץ, אישרה, כי הוא "יכול לצעוק" אך טענה, בתחילה, כי אינו נוהג כך אל מול הילדים.

כשעומתת עם כך, שבידי התביעה מידע, כי היו אירועים נוספים, אישרה, כי היה אירוע של שבירת כלים, בגינו פנתה אל המשטרה, היות שלא ידעה מה יכול לקרות, אך לדבריה, באותו אירוע, לא זרק חפץ חד וגם שם הדבר לא אירע אל מול

הילדים.

בהמשך חקירתה, אישרה, כי היו מקרים נוספים בהם התפרץ הנאשם ושייכה זאת לכך שהוא, לדבריה, מכור לתרופות, והדבר קורה כאשר אינו נוטל אותן.

עוד סיפרה, כי כאשר ישנו מצב בו מתפרץ הנאשם, היא יוצאת מהבית וחוזרת לאחר שהוא נרגע.

בנוגע להתמכרותו של הנאשם לתרופות, טענה, כי לאחר מעצרו ומאז שיש משפט, הנאשם "בסדר" וכי הוא "עובד על התמכרותו" לבד, ללא השתלבות בטיפול כלשהו.

עוד אישרה, כי בעבר היה מקרה בו חשה מאוימת כתוצאה מהתפרצויות הנאשם, אך היא התרגלה לזה, משום שלאחר אותן התפרצויות, נוהג הנאשם להתנצל והיא יודעת שברגע שהוא מתנהג כך "זה לא הוא".

עוד אישרה, בהמשך, כי הרמות הקול של הנאשם אכן היו אל מול הילדים וכי "זה האופי שלו".

טענות הצדדים

המאשימה הדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, כאשר פגע בבנו, כבן שבע שנים, פגיעה קשה, פיסית, שבועדי נלוותה לה גם פגיעה נפשית. לטענתה, הוסיף הנאשם חטא על פשע בכך, שהדיח את הבן בחקירה ואף איים על שוטרים.

התביעה טענה, כי על בית המשפט לשמש מגן לילדים ולנשים הסובלים מ אלימות.

התביעה טוענת, כי כל אחת מהעבירות אירעה בנפרד והיתה בגדר אירוע בפני עצמו.

התביעה הדגישה את סף הגירוי הנמוך של הנאשם, אשר נקט באלימות באמצעות חפץ חד, רק בשל כך שחילופי הדברים בין ילדיו הפריעו לו בתפילה.

התביעה הפנתה לעדות רעיית הנאשם, ממנה עולה, כי סובל מהתמכרות לתרופות ולכדורים וטענה, כי לא הוצגו נתונים על השתלבות בהליך טיפולי משמעותי.

התביעה מבקשת להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל במתחם, שינוע בין 10 עד 24 חודשים, בצירוף מאסר מותנה ארוך ומשמעותי וקנס.

בהיעדר הרשעות קודמות מחד, ומאידך - לאור עמדות הנאשם, אשר בחר שלא להיעזר בשירות המבחן ולא השתלב בהליך טיפולי משמעותי - עותרת התביעה להעמיד העונש ברף בינוני - נמוך של המתחם.

ההגנה טענה, כי "יש לקחת את האירוע בפרופורציה".

ההגנה טענה, כי המדובר במשפחה שהיתה במצוקה.

אשר לעבירת ההדחה, נטען, כי נעברה בין בני משפחה, מתוך נסיון להסתיר את האירוע, ולא בהקשר עברייני. עם זאת, הדגישה ההגנה, כי הבן הקטין פונה מידידת לקבלת טיפול, כך שלא היתה התכחשות למצבו.

ההגנה טענה, כי מקור התנהגותו של הנאשם במצוקה ובטראומות בעקבות השרות הצבאי (לא הוצג מסמך מאמת כלשהו).

ההגנה הפנתה לתקופת מעצרו הארוך של הנאשם.

לטענת ההגנה, סירב הנאשם, בהליך המעצר, להשתלב בקהילה טיפולית והיא נמנעה מלעתור לתסקיר, היות שהיה "חוסר תקשורת", בינו לבין קצינת המבחן, אשר התייחסה אליו, כאל "נרקומן" (כך).

ההגנה טענה, כי מאסר אינו המקום לנאשם.

בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על התנהגותו. טען, כי שירותו הקרבי, גרם ל"משהו בפנים" אצלו. סיפר על התמכרותו לכדורים. מסר, כי כיום אינו עובד ואין לו עיסוק כלשהו. לשאלת בית המשפט, השיב, כי לא היה מעונין להשתלב בקהילה טיפולית, לאור כך שיש שם "נרקומנים גמורים", וכי הציע מסגרת אחרת מטעמו, אך זו לא התקבלה.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם חמורות.

כבר נאמר, לא פעם, כי על בית המשפט לשמש מגן לבני משפחה מפני אלימות של בני משפחה אחרים, ביחוד כאשר קיימים פערי כוחות בין הצדדים.

אלימות במשפחה בכלל, וכלפי בת זוג וילדים קטינים בפרט, היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגיעה באושיות התא המשפחתי, שהוא המקום בו אמור אדם להרגיש הבטוח ביותר. כמו כן, יש בה ניצול של פערי כוח בין הצדדים.

ראו לענין זה בפסיקת בית המשפט העליון: ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפיה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.

עוד ראו רע"פ 8279/08 **חג'אזי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים):

תופעת האלימות בתוך המשפחה היא תופעה חמורה, ובמיוחד כאשר מדובר בגברים המכים את בנות זוגן, החשופות לאלימות נפשית בביתן הן, דווקא מצד אלו הקרובים להם ביותר.

בגזר הדין ת"פ 2269-02-13 **מדינת ישראל נ' כץ** (פורסם במאגרים), נאמר:

עבירות האלימות ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה, אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. מעשים אלה מקבלים משנה חומרה, כאשר מדובר באלימות הננקטת כלפי בת זוג, החיה עם אותו אדם תחת קורת גג אחת, בתא משפחתי מצומצם, האמור להוות עבורה משענת ומקום מבטחים. עבירות אלה, נפיצות, וכן הקושי של קרבנות העבירה להתלונן, הביאו את המחוקק להחמיר בענישה שנקבעה, כאשר מדובר בתקיפת בת זוג. באופן דומה, וכחלק מהצורך במלחמה בתופעה זו, החמירה אף הפסיקה את רף הענישה: **"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"** (ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 14.02.2011; רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום

22.10.2012)).

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מגלה מנעד רחב של ענישה בעבירות מסוג זה, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של העושה, כפי שהדברים משתקפים גם מהפסיקה שהציגו הצדדים.

לצורך קביעת מתחם הענישה הנהוג בעבירות של תקיפת קטין הנתון למרותו של הנאשם תוך גרימת חבלה, יש לבחון רמת הענישה שנקבעה בפסיקת בתי המשפט.

· בגזר הדין של בית המשפט המחוזי מרכז ת.פ. 45690-11-11 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נדון נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי (הכאת ילדיו באמצעות חגורה), אם כי נדון גם בגין תקיפת בת זוג, איומים ועבירות נלוות - לעונש בן 24 חדשי מאסר, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 8 חדשים כשחציו במצטבר, סה"כ 28 חדשי מאסר, ועונשים נלווים.

· בגזר הדין בית משפט השלום בעכו, ת.פ. 5451-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני**, נדון נאשם שנדון בגין עבירות אלימות של פציעה ותקיפה כלפי בת זוגו, וכן תקיפת קטין תוך גרימת חבלה, בכך שתקף את אשתו באמצעות שני מקלות עץ מחוברים בשרשרת ברזל, וכן תקף את בנו הקטין לרבות קשירת ידיו ורגליו באזיקון ונשיכתו, והכאתו בסטירה, לעונש כולל בן שלוש שנים ומחצה, לרבות הפעלת מאסר מותנה בן 6 חדשים במצטבר, ועונשים נלווים.

· בפסק הדין רע"פ 6464/10 **דדון נ' מדינת ישראל** אישר בית המשפט העליון גזר דין של בית משפט השלום בראשל"צ, שאושר בערעור שהוגש בבית משפט המחוזי מרכז, בו נדון נאשם בגין עבירות של תקיפת בת זוג ותקיפת קטין באלימות פיסית ומילולית, תוך שנקבע כי השרה אורת טרור ופחד בבית, לעונש מאסר בן 36 חדשים.

· בגזר הדין ת"פ 39696-06-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים), הושת עונש מאסר בפועל כולל בן שש שנים (לרבות הפעלת מאסרים מותנים), על נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בתקיפת רעייתו וילדיו הקטינים, לרבות משיכת בשערות בתו הקטינה, השלכתה אל הרצפה והכאה באגרופיו בפניה, כמו גם דחיפת רעייתו, אשר נפלה על הרצפה ואיום על בני הבית באמצעות אלה ובאמצעות מברג. כן סטר לרעייתו בפניה.

· רק לאחרונה, פסק הדין עפ"ג 41014-06-18 **דעיס נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט המחוזי גזר דין, במסגרתו נגזר עונש מאסר בן 40 חדשים על אב, שהיכה את רעייתו וכן את ילדיו הקטינים. בנוגע לאחד מילדיו הקטינים, שהיה, באותה העת, כבן 13 שנים, הורשע הנאשם, שם, בגין מקרה בו נטל צלחת,

השליכה לרצפה, ולאחר שהתנפצה - פגע רסיס בעינו של הקטין.

בגין אותו אישום (אשר כלל, גם הכאת ילדיו הקטינים באמצעות מקל וכן הכאת רעייתו בכתפה ואיזמים עליה), נקבע מתחם ענישה, אשר ינוע בין 12 עד 20 חדשי מאסר בפועל.

בערעור הנאשם על חומרת העונש - ציין בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, כי מתחם הענישה שנקבע, הוא נכון וראוי לעבירות אלה.

במקרה דנן, המדובר, באירוע חד פעמי של פציעת בנו הקטין של הנאשם. אמנם, עלה מעדות רעיית הנאשם, כי הנאשם סובל מהתפרצויות אלימות חוזרות ונשנות, וכי הנאשם השליט אווירת פחד בבית, אך בית המשפט לא ייתן לכך משקל בעת קביעת מתחם העונש הראוי, היות שעובדות אלה חורגות מהמסכת המתוארת בכתב האישום. עם זאת, האירוע המתואר, כשלעצמו, הוא חמור ומעיד על סף גירוי נמוך ועל היעדר גבולות כלשהן אצל הנאשם, אשר אינו נמנע מלפגוע, באופן קשה ומסוכן, בילד רך בשנים, בשל דבר של מה בכך.

בנסיבות אלה, תוך ההתאמות הנדרשות אל מול המקרים אשר הובאו לעיל, אשר, בחלקם, התייחסו לאירועי אלימות שאינם בודדים ואף כוונו כלפי מספר בני משפחה - יועמד מתחם הענישה בגין עבירת הפציעה, במקרה דנן, בין 10 - 20 חדשי מאסר בפועל.

אשר ליתר העבירות בהן הורשע הנאשם - בנוגע לעבירת ההדחה בחקירה, יש ממש בטענת ההגנה, כי העבירה, במקרה דנן, לא נעברה בנסיבות עברייניות ונראה, כי פעלו בני המשפחה, בהסכמה, במטרה להימנע מחשיפת האירוע. עם זאת, היה בעבירה זו, בנסיבותיה, כדי לפגוע בהתפתחותו של הבן הקטין ובאופן תפישתו את רשויות החוק. בנסיבות אלה, מוצא בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה בגין עבירה זו, החל מעונש מאסר צופה פני עתיד ועד למאסר בפועל בן מספר חדשים.

אשר לעבירת האיזמים - פעמים, ככל שאיום קיצוני יותר, הוא עשוי להיות מופרך יותר ובית המשפט מוצא, כי זהו מקרה כזה. עולה מהאיום נימה סרקסטית, וניכר, כי מקורו היה בייאוש שאחז בנאשם כתוצאה מההחלטה בדבר מעצרו. הגם שהמדובר בהתבטאות מגונה וקשה - אין בית המשפט מוצא, כי המדובר היה באיום קונקרטי ומעשי ולפיכך, יועמד מתחם הענישה בגינו, גם כן בין עונש מאסר צופה פני עתיד לבין עונש מאסר בפועל בן מספר חדשים.

בנסיבותיו של המקרה דנן, יורה בית המשפט, על חפיפה מלאה בין מתחמי הענישה השונים, כך שהמתחם הכולל ינוע בין 10 - 20 חדשים.

אשר לקביעת הענישה הספציפית במסגרת המתחם: במקרה דנן, המדובר בנאשם שאין לחובתו הרשעות קודמות.

הנאשם הודה באשמה ובכך יש משום נטילת אחריות על מעשיו.

עם זאת, נמנע הנאשם מלהשתלב בהליך טיפולי משמעותי, ולעניין זה מקבל בית המשפט טענת התביעה, כי המסמך שהוצג לבית המשפט אינו מלמד על השתלבות בטיפול משמעותי כלשהו.

כעולה מהראיות שנשמעו לעניין העונש, קיים, במקרה דנן, צורך אמיתי בטיפול, שכן הנאשם סובל מהתמכרות לחומרים משני תודעה, שטיבם המדויק לא הוברר עד תום, והתפרצויותיו האלימות באות בקשר עם אותה התמכרות. למרות זאת, כאמור, לא מצא הנאשם להשתלב בהליך טיפולי שהוצע לו. בנסיבות אלה, אין כל נתונים המלמדים על הפחתה במסוכנות הנובעת ממנו.

לאור כל האמור, מוצא בית המשפט להשית על הנאשם עונש מאסר בין כתלי בית האסורים, שיהיה בו כדי להמחיש את מחיר מעשיו.

עם זאת, משהמדובר במאסרו הראשון של הנאשם - חרף הנימוקים לחומרה, יסתפק בית המשפט בעונש מאסר על הרף הנמוך של מתחם הענישה.

מעשיו של הנאשם, המעידים על סף גירוי נמוך, כשאין נלווית להם השתלבות בהליך טיפולי מתאים - מחייבים גם הטלת עונש מאסר מרתיע צופה פני עתיד.

אשר להשתתפות עיצום כספי - בנסיבות העניין, כאשר אין המדובר בעבירה שמטרתה הפקת רווח כלכלי כלשהו, ולאור הנתונים שעלו בנוגע למצבה של המשפחה, לרבות העובדה, כי הנאשם אינו עובד למחייתו - לא תתקבל עתירתו זו של התביעה.

סוף דבר, גוזר בית המשפט על הנאשם העונשים הבאים:

א. 10 חדשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה, בהתאם לרישומי שב"ס;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', שהיא כנגד מי שהינו בן משפחה, כהגדרתו בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995;

ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י', שהיא כנגד מי שאינו בן משפחה, כהגדרתו

בסעיף 1(2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה - 1995, או עבירה כלשהי בניגוד לפרק ח', סימן ט'
לאותו חוק; או עבירה כלשהי בניגוד לפרק ט' סימנים א' - ד' לאותו חוק.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ל' תשרי תשע"ט, 09 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים.